

Telegraful

Organ național-bisericesc

Str. Șaguna 8

Sibiu

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor

un gir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Conferența Ierarhilor ardeleni

Consistorul plenar mitropo- litan despre situație

I. P. S. Sa Mitropolitul no-
stru Nicolae a invitat pe Prea-
sfintii Episcopi ardeleni la o
conferință pe ziua de 20 Ianuar
a. c. Tot pe acea zi a convocat
și Preaveneratul Consistor plenar.

S'au prezentat P. S. Roman
al Orăzii, Nicolae al Clujului,
Grigorie al Aradului, P. S. Vasile
vicarul arhiepisc. dimpreună cu
membrii Consistorului mitropo-
litan: Dr. Gh. Ciuhand, Dr. G.
Dobrin, Prof. Dr. I. Lupaș, Dr.
S. Dragomir, Arhim. Lăzărescu,
Dr. I. Blaga și sibienii: Dr. V.
Bologa, Dr. L. Borgia, Dr. G.
Proca, Dr. N. Comșa, Petre Dră-
ghiciu, Dr. Ioan Bunea, Nicolae
Colan, T. Scorobeș și Tr. Petrișor.

Conferența Ierarhilor s'a de-
schis la 10 ore a. m. în cancela-
ria mitropolitană. S'a analizat
situația generală a Bisericii orto-
doxe în relațiile ei cu Statul, care
trece prin greutăți serioase și s'a
hotărât, că precum în trecut Bi-
serica noastră i-a dat Statului tot
concursul său la consolidarea

așezămintelor vieții publice, tot
astfel și în prezent va da dovadă
de spirit de jertfă și de abnega-
țiune. Fiind mitropolia Ardealului
în posesiunea unei moșteniri pre-
țioase de libertate bisericească,
Preasfinții Ierarhi au decis în
unanimitate să apere drepturile
Bisericii și integritatea așezămin-
telor ei istorice. S'au formulat o
seamă de proiecte de soluțiuni,
menite a fi prezentate Consisto-
rului plenar mitropolitan spre
debatere și hotărâre.

Consistorul mitropolitan s'a
întreținut în ședință în 20 Ian. la
4 ore p. m. I. P. S. Mitropolit
a expus tratativele Episcopatului
nostru cu On. Minister al Instruc-
țiunii publice și al Cultelor, că
Biserica și slujitorii ei consimt
să se aplice reduceri bugetare
legale și menținerea intactă a ac-
tualiei organizații. Cu toate acestea
Parlamentul Țării a votat un bug-
et, prin care Biserica și viața ei legală
e scoasă de sub lege și e pusă
în imposibilitate de continuare a
vieții ei autonome. S'au suprimat
centrele episcopice și organizația
protopopească, iar o mulțime de
slujbași bisericești de carieră cu
10—20 ani de funcțiune sunt
amenințați a fi aruncați în stradă.
Se arată la fiecare Eparhie nu-
mărul de slujbe suprimate din

buget și consecințele dezaastroase
ale acestor suprimări.

Consistorul plenar după o
amănunțită examinare a situației
creiate și în considerare că prin
suprimările bugetare se produce
o stare precară în viața consti-
tucională a Bisericii, decide a se
face intervenție la Guvernul Ță-
rii și a arăta că suprimările
aplicate Bisericii dezorganizează
viața constituțională și serviciile
de conducere și de control biseri-
cesc. Biserica națională din Ar-
deal nu poate consimți să îndure
astfel de lovituri mortale în era li-
bertății și a legalității.

Roagă Episcopatul să depună
toată străduința pe lângă Gu-
vernul Țării ca să repareze ne-
dreptatea față de Mitropolia no-
astră prin suprimările arbitrare și
ilegale ale Bugetului țării, iar în
cazul când On. Guvern n'ar fi
aplicat să dea satisfacție Bisericii,
invită pe I. P. S. Mitropolit să
convoace Congresul mitropolitan
în sesiune extraordinară spre a
decide cele ce va afla de cuviință
și în conformitate cu interesele
superioare ale Bisericii.

Desbaterile acestei memora-
bile întruniri au arătat că Ierarhii
noștri ca și reprezentanții Cle-
rului și ai mirenilor sunt hotă-
rați a apăra libertățile și dreptu-

rile sfintei noastre Biserici, care
nu poate fi slăbită și stingherită
în îndeplinirea misiunii sale isto-
rice. În aceeaș ședință au urmat
diferite alte chestiuni curente până
la ora 9 p. m.

E de notat duiosă paren-
tare a membrilor decedați ai Con-
sistorului mitropolitan Filaret
Musta Arhiereu, vicar episcopesc
dela Caransebeș și valorosul Dr.
Aurel Lazar dela Oradea mare.

Fericitul Filaret a fost un
convins apărător al autonomiei
bisericești și a crezut viața în-
treagă, că numai o biserică liberă
în Stat liber pot forma cetățeni
liberi, iar Aurel Lazar a fost un
mirean luminat și identificat cu
aspirațiile Bisericii noastre stră-
moșești.

În sfârșit s'a primit propu-
nerea profesorului Dr. I. Lupaș,
pentru comemorarea luptei de
desrobire religioasă prin călugă-
rul Sofronie de acum 170 ani
dela Sinodul din Alba-Iulia.

Propunerea dlui profesor I.
Lupaș e următoarea:

1. Cartea dlui Dr. Silviu Dra-
gomir, *Istoria Desrobirii Religioase
a Românilor din Ardeal în sec. XVIII*
apărută anul trecut, să fie recoman-
dată și impusă tuturor bibliotecilor
parohiale ale Mitropoliei.

FOIȘOARA

Pocăiți-vă!

Domnul și Mântuitorul nostru
Isus Hristos și-a început acțiunea de
mântuire a omenirii prin propaganda
vie despre Împărăția lui Dumnezeu.

«Pocăiți-vă și credeți în Evan-
ghelie» (Mc. 1, 15); «Pocăiți-vă că s'a
apropiat împărăția lui Dumnezeu»
(Mat. 4, 17), — eată primele propo-
ziții ale Mântuitorului.

Primul cuvânt care a sburat de
pe buzele lui Isus, primul tunet prin
care trezea omenirea din iadul păca-
telor și din «umbra morții», a fost
«pocăiți-vă». Prin aceasta proclamație
și-a inaugurat activitatea publică în
Galileea păgânilor, de unde ca o «lu-
mină mare» și-a răspândit căldura și
puterea Evangheliei sale sfinte și ne-
muritoare.

Pocăiți-vă! Este un singur, dar
profund și cuprinzător cuvânt. Este
alarma de trezire prin care Hristos
vestea o nouă viață pentru om și
începea o nouă epocă de cultură
pentru omenire. Niciodată un profet
sau un reformator nu și-a inaugurat
începutul lucrării în lume printr'un
cuvânt mai răscolitor și mai răspicat,
ca Isus, Domnul nostru.

Pocăiți-vă! Este strigătul adresat
trufiei lumii întregi, dar în primul
rând este un temut mesaj adresat
cărturarilor și fariseilor vremii de
atunci, cari acoperiseră și îngropaseră
legea lui Moisi și a profetilor într'un
balast de forme și de vorbe, fără su-
flet și fără viață.

Fariseii și cărturaril, robii de
lux, desfrâu și risipă, ocupaseră scau-
nului lui Moisi și al profetilor. Ei erau
conducătorii și învățătorii poporului.
Ei tălmăceau și aplicau legea și pro-
rocia așa după cum le dicta interesul

clasei lor putrede și compromise.
Din afară, unii purtau haine lungi și
strălucitoare. Alții se smoleau pe față,
se poticeau pe stradă și se loveau
cu capul de pereți, ca să arate oa-
menilor că țin tradiția, postesc și se
roagă mult. Iar înăuntrul, în inimă, cu
toți erau «plini de fățerie și fărădelege».

Poporul era divizat și desorien-
tat. O parte își căuta mângăierea și
stămpăr setei religioase în doctrine
secrete, în vrăjitorii și jertfe fără de
folos. Ală parte trăia ori în sclăvie,
ori în lenevie, sau striga cu zgomot
după pâine și alerga la circ, unde
luptele și sfâșierile crude și sălbatice
dintre animale și oameni, le făcea o
drăcească desfătare, bucurie și plăcere.

În mijlocul tuturor acestor amă-
giri și rătăcirii apare Isus, și tuturor
la face un gest de oprire, un semn
de reculegere, prin zguduitorul și fu-
gerătorul cuvânt: «Pocăiți-vă!» — Și
lumea s'a cutremurat. Cei răi i-au

făcut opoziție prin cruce și prigoane,
— ear ceilalți, i-au urmat ca niște
buni frați și creștini, până astăzi.

Ce a voit să spună Mântuitorul
Hristos prin propoziția: «Pocăiți-vă»?
Niciând un cuvânt de o importanță
atât de covârșitoare, nu a fost mai
rău, mai greșit și mai pervers inter-
pretat și aplicat, cum a fost cuvântul
«pocăiți-vă».

Primul care l-a folosit, a fost
sfântul Ioan Botezătorul, în predica
sa din pustie. Și el striga mulțimilor:
«Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția
lui Dumnezeu». Mulți dintre evrei,
chiar și farisei, îi ascultau cu nesăț
cuvântul. Unii veneau la el «mărtu-
risindu-și păcatele», — iar alții i-au
rămas chiar ucenici, cari multă vreme
au trăit departe de învățaceii Mân-
tuitorului.

Cuvântul «pocăiți-vă» a fost apoi
reluat de Isus Hristos, care i-a dat

2. Să se fixeze anume Duminică peste an spre a cetii credincioşilor la slujba vecerniei capitolele mai importante, pe cari le vor fixa P. Sf. noştri ierarhi.

3. Să li se dea instrucţiuni profesorilor de religie din toate şcolile secundare de băieţi şi de fete, cum să utilizeze cartea aceasta pentru aprofundarea educaţiei religioase şi a spiritului de sacrificiu în viitoarele generaţiuni de credincioşi al bisericii ortodoxe-române.

4. Să se impună studiul amănunţit al documentelor publicate cu anexele celor 2 volume tuturor Academicilor, seminarilor şi şcolilor normale de sub jurisdicţia bisericii ortodoxe.

5. I. P. S. Sa Mitropolitul este rugat, ca în cadrul şedinţelor Congresului mitropolitan ce se va convoca anul acesta, să se comemoreze în mod solemn amintirea de 170 ani a mişcării lui Sofronie, căruia i se cuvine toată recunoştinţa posterităţii pentru salvarea ortodoxiei româneşti în Transilvania şi părţile ungurene.

6. Să se numească o comisiune specială, spre a cerceta unde se odihnesc osemintele lui Sofronie şi să se ia măsurile necesare pentru a i se ridica la mormânt o cruce de ploasă amintire creştinească.

7. Să intervină P. S. noştri ierarhi în cea mai apropiată sesiune a Sf. Sinod spre a se lua neîntârziată măsuri pentru canonizarea tuturor preoţilor şi mirenilor, cari au fost martirizaţi în cursul luptelor din sec. XVIII pentru apărarea ortodoxiei prin bătaie, întemniţări şi ucidere.

8. Pentru a face să pătrundă în cercuri cât mai largi cunoştinţa despre luptele şi suferinţele seriei întregi de martiri ai ortodoxiei noastre, să se ia măsuri pentru întemniţarea unei biblioteci de popularizare istorică religioasă, ale cărei broşuri să fie distribuite săptămânal sau lunar prin mijlocul organelor parohiale din întreaga Mitropolie.

Propunerea dlui Lupaş a fost acceptată cu bucurie din partea

Consistorului şi s'a transpus spre studiere, având Consistorul a prezenta propuneri concrete până la proxima întrunire, la fiecare punct.

I. P. S. Sa a ţinut să mulţumească propunătorului pentru fericita idee sulevată.

Fundaţiunea Gojdu

În 21 I. crt. Reprezentanta Fundaţiunii Gojdu a ţinut şedinţă sub prezidiul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, asistând de PP. SS. Lor Roman al Orăzii, Nicolae al Clujului şi Grigorie al Aradului, iar dintre membrii mireni dnii Dr. Nicolae Poienar avocat în Aleşd, Ioan I. Lapedatu directorul Băncii Naţionale din Bucureşti şi Dr. Silviu Dragomir profesor univ. Cluj.

Reprezentanta s'a ocupat cu situaţia actuală a Fundaţiunii Gojdu şi a decis a face din nou intervenire la Guvernul Ţării pentru accelerarea demersurilor necesare, ca Reprezentanta să ajungă în posesiunea averii Fundaţiunii, aflătoare în Budapesta.

În locul răposatului membru Avram Berlogea a fost ales de membru al Reprezentanţei dl Dr. Gheorghe Dobrin avocat în Lugoj, iar cu agendele de secretar a fost însărcinat consilierul mitropolitan Traian Petrişor.

Limba polonă, cehă şi sârbo-croată. Ministerul instrucţiunii a hotărât ca începând din săptămâna viitoare să se introducă în învăţământul secundar limba polonă, cehă şi sârbo-croată. Deocamdată cursurile acestor limbi se introduc, câte unul, la şase licee din Bucureşti şi la trei din provincie; între aceste din urmă este şi liceul «Oh. Bariş» dela Cluj, unde va fi predată limba cehă.

Salarizarea clerului

Bugetul, alcătuit de ministerul instrucţiunii publice, pentru anul curent, a produs mari nemulţumiri în şirurile preoţiei tuturor cultelor din ţară.

Este, prin urmare, foarte explicabilă, şi chiar îndreptăţită, agitaţia preoţilor atât în parlament, cât şi afară de parlament, în chestiunea reducerii din bugetul cultelor, — o reducere cu mult prea mare în comparaţie cu reducerea dela capitolul învăţământului.

Salariile preoţilor noştri, — de anul trecut, — ar fi să se reducă cu 27—35 la sută.

Înţelegem situaţia grea financiară a statului, pentru care şi preoţimea noastră e gata să aducă jertfa care se cere tuturor fiilor acestei ţări. Nu înţelegem însă nici decum, ca tocmai bisericii noastre, pe lângă desfiinţare de posturi înfiinţate prin lege şi absolut necesare, salariile preoţeşti să fie atinse de două reduceri: una formată din aplicarea «curbei de sacrificiu», a doua din scăderea fondului general pe care statul îl acordă bisericii.

Tuturor funcţionarilor publici li se aplică o singură reducere, numai slujitorii bisericii, — poate fiindcă sânt cei mai slab dotaţi! — să aibă parte de o dublă reducere!...

Dacă ţara a ajuns în greutăţile financiare actuale, preoţimea noastră nu întreabă cine sânt vinovaţii acestei stări; de altă parte însă aceeaşi preoţime cere cu toată energia ca economiile să se facă cu dreptate pentru toţi.

Ear împotriva nedreptăţii ce ni se pregăteşte prin bugetul cultelor pe 1931, întregul nostru episcopat îşi va împlini datoria de a-şi ridica glasul, protestând cu tărie la toate forurile chemate.

În acelaşi timp întreg clerul nostru, în adunările sale, se va asocia la această lucrare de a întâmpina după cuviinţă intenţiunile de împuţinare nedreaptă a salariilor preoţeşti şi de suprimarea acelor posturi, în lipsa cărora instituţiile bisericeşti sânt ameninţate cu destrămare.

Să se facă economii cât mai mari, — le acceptăm; dar nu acceptăm economiile vinovate şi primejdioase, şi nici risipa ce poate fi înlăturată.

Cu noi este Dumnezeu

„Iată, Eu sânt eu voi, în toate zilele, până la sfârşitul veacurilor”.

(Mat. 28, 20).

Acum, când de abia a început un an nou, acest cuvânt al Mântuitorului va răsună dulce în inima celor tulburaţi de incertitudinea zilei de mâine. Sânt numeroşi — printre noi — cei cari aşteaptă dela anul în care am intrat, puţine bucurii, şi multe suferinţe. Mulţi întrevăd dificultăţi, supărări, doliuri. Alţii se gândesc la un şir de zile monotone, întristate de datorii aride sau de probleme anevoioase. În sfârşit, chiar şi cei mai fericiţi, cei mai bine instalaţi în liniştea lor, cunosc foarte bine fragilitatea fericirii lor prezente. Ştim, şi unii şi alţii, că necunoscutul ne rezervă datorii, dificultăţi, încercări. Cum am înfrunta deci fără teamă acest viitor misterios, dacă n'am avea certitudinea că sântem sub paza acelei Puteri supreme, care rândueşte totul spre cel mai mare bine, pentru toţi cari se încred în ea? Am intra noi cu seninătate în necunoscut, dacă n'am şti că Tatăl ceresc ne conduce paşii şi se îngrijeşte de trebuinţele noastre?

nteles mai larg şi mai adânc. Se aşteaptă, sau e aproape împărăţia lui Dumnezeu, împărăţia dreptăţii, a jertfei şi a iubirii. Deci pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie. În graiul lui Isus, cuvântul «pocăiţi-vă» implică o înnoire a mentalităţii, o transformare a vieţii, o renaştere radicală, nu numai o măr-turisire a păcatelor.

Atât Ioan, cât şi Isus şi-au avut ucenici şi urmaşi. Dar nici unul nu s'a numit «pocăit». În Biblie şi în istorie nu se scrie şi nu se ştie nimic de «pocăiţi». Până mai ieri alaltăieri cuvântul vulgar de «pocăit» a fost străin creştinului. Ceeace înseamnă că este permis şi chiar necesar a striga oamenilor: pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie! Dar nu e permis nimănui a se numi pocăit. A te socoti pocăit e un păcat, e o laudă, care nu se potriveşte cu Evanghelia. Este chiar contra ei. Nu te poţi numi pocăit, pentru că nici un om nu este niciodată atât de bun, ca să se poată fi, că ese curat şi mântuit.

Cuvântul «pocăiţi-vă» nu poate fi scos din cadrul istoric şi social în

care a fost rostit, cu care ne-am şi ocupat la câteva linii fugare. Ear dacă astăzi se încearcă a se aplica, apoi numai la o situaţie similară se poate referi, fiind atâtea asemănări între epoca de decadenţă a imperiului roman pe timpul ivirii şi răspândirii creştinismului şi între epoca noastră îmbibată de păcate şi plină de atâtea spirit păgân. În nici un caz însă nu poate fi luat în sens de răsvăţire faţă de preoţi, cruce sau biserică, pe care li caută forţat mândria, ignoranţa şi reavoinţa unor oameni exaltaţi şi certaţi cu multe lucruri bune din viaţă.

Când Mântuitorul nostru a zis: «Pocăiţi-vă!», — El a cerut oamenilor să se căiască, să se îndrepteze, să şi mărturisească păcatele, să se oprească din calea fărădelegii, să se renască în trup şi în duh. «Credeţi în Evanghelie», — adică urmaţi-o şi o trăiţi, şi faceţi din ea o haină de toate zilele, nu numai una de sărbătoare, sau nici atâtea. Examinaţi-vă şi purificaţi-vă conştiinţa şi viaţa prin Evanghelie.

Acest lucru a voit să-l spună Isus prin porunca pocăiţi-vă, — şi l-ar

spune şi astăzi, când mai mult ca ori alt cândva se cere acest strigăt să intre în urechile oamenilor, cari nici în aproape douăzeci de veacuri de creştinătate, de cultură şi civilizaţie creştină, nu s'au convins de necesitatea acestei operaţii sufleteşti.

Sântem aproape de al treilea mileniu creştin şi împărăţia lui Dumnezeu este aşa departe de noi, fiindcă au fost atât de puţini oamenii cari s'au hotărât să şi jertfească orgoliul şi egoismul, în favorul smereniei şi altruismului sincer şi real.

În mijlocul veacului nostru decăzut şi deprimat, trebuie să cadă din nou strigătul profetic şi mântuitor: «Pocăiţi-vă!» Lăsaţi trufia şi pocăiţi-vă. Altfel cu toţii vom pieri, sau ne prefacem în «pui de năpârce». — Muritorii de rând ca şi cărmuitorii mari şi mici trebuie să înţeleagă acest glas de trezire şi, până mai este vreme şi nu va fi prea târziu, să se pocăiască. Săcurea zace la rădăcina tuturor.

Să-şi împrospeţeze deci fiecare primul cuvânt, prin care Domnul nostru Isus Hristos şi-a început opera de

înnoire şi însănătoşire a lumii infecte şi bolnave de atunci, şi să-l ia aminte. Să-l mediteze cu înţelegătoare zăbavă, — şi, în cercul său de răspundere, cunoştinţă şi influenţă, să-l pună în circulaţie. Să-l ducă mai departe, să-l dea viaţă, viaţă adevărată, viaţă creştină.

Numai în acest chip vom evolua din stăpânirea întunerecului de acum, în împărăţia binecuvântătelor fericiri, pe care învrednicească-ne bunul Dumnezeu să o vedem făptuită şi în noi, şi pe pământ, şi în cer!

P. Il. V. Felea.

Ci va zice cineva: Cum se vor scula morţii? Şi cu ce trup vor veni? Nebune, în ce sament nu înviază, de nu va muri; Şi ce sament, nu trupul care va să se facă sament, ci numai grăunţul gol, de se întâmplă de grâu, sau de alt ceva din celelalte; Ear Dumnezeu îl dă lui trup precum voeşte şi fiecărei sămânţe trupul ei.

(1 Cor. 15, 35—38).

Organizaţi
Soc. Sf. Gheorghe a tinerimii

«Un singur lucru este adevărat: Dumnezeu este cu noi», spunea un mare învățat pe patul său de moarte. El descoperea astfel secretul unei vieți fecunde și fericite.

Sentimentul unei nețărmurite iubiri din partea Tatălui pentru copiii săi poate să devină izvorul unei forțe ce se reînnoiește fără încetare și al unei încrederi de nesdruncinat. Certitudinea că noi găsim în El «viața, mișcarea, înțința» și plenitudinea tuturor bunurilor, poate să transforme viața noastră și s'o facă să crească în putere și utilitate dincolo de orice speranță.

Cu noi este Dumnezeu acum, pretutindenea, totdeauna. A recunoaște acest adevăr este a schimba slăbiciunea în tărie, teama în liniște, tristețea în bucurie. Cercetând, zi după zi, manifestarea lui Dumnezeu în viața noastră, ascultându-i vocea, încredințându-ne Lui, vom intra tot mai mult în posesiunea acestei păci, care depășește orice cunoștință. Vom ajunge a nu ne mai teme de nici o încercare: nici de suferință, nici de lipsă, nici de răutatea oamenilor. Vom simți că «cei ce se încred în Domnul sânt ca muntele Sionului, care nu se clatină și nu se cutremură pentru că este întărit în veci», (Ps. 14, 3).

Vom ști deasemenea că n'avem trebuință să acumulăm dinainte mari rezerve materiale. Nu vom imita pe Israeliti în pustie, cari încercau în zadar să păstreze mana pentru zilele de lipsă, ci amintindu-ne cuvintele Mântuitorului: «Ajungă zilei greutatea ei», vom aștepta cu răbdare binecuvântările dorite, știind că Dumnezeu ni le va trimite la timpul lor, după trebuințele noastre.

Apoi când vor veni ceasurile de cumpănă, când obstacolele se vor ridica în drumul nostru, când

vom fi osteniți de lupte fără popas, ne vom întoarce către Isvorul oricărei puteri și oricărei cosolări. În tăcerea sufletului, vom ruga pe Tatăl cerând împlinirea promisiunilor sfinte, date prin Isus Hristos. «Tot ce veți cere întru numele meu, vi se va da». Vom realiza atunci experiența, de mii de ori verificată, că rugăciunea făcută cu credință nu rămâne niciodată neascultată. Desigur, răspunsul la această rugăciune nu va veni totdeauna sub forma așteptată. Va fi uneori binecuvântarea materială sau ajutorul cerut, alteori o întărire a puterilor și a curajului, de multe ori o dorință de a urca și mai mult în sacrificiu. Căci pe măsură ce comunicarea noastră cu Tatăl va deveni mai intimă, vom învăța să căutăm mai întâi împărăția cerurilor, știind că toate celelalte ni se vor adăuga.

Să încetăm deci a ne teme de viitor! Inimile noastre să nu se mai tulbure! Să parcurgem noul an cu încredere liniștită și să fim gata a accepta orice lucru, convinși că Dumnezeu ne va da puterea de a trăi armonios și util. «Incolo, fraților, fiți în bucurie! Căutați desăvârșirea, mângăiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi», (2 Corinteni 13, 11)

Strasbourg, 4 Ianuar 1931.

Nicolae Grosu.

Peste graniță au fost expulsați de curând 183 maghiari, cari n'au voit să primească cetățenia statului unde trăiau. Lucrul s'a petrecut, firește, nu la noi, cari purtăm frică de «gura lumii», ci la vecinii noștri sârbi, cari au avut curajul să nu tolereze în mijlocul lor elementele fudule și desprețuitoare ale noului stat. În timp de câteva ore ungurii din Sârbia s'au trezit în Ungaria.

Congresul Asociației clerului „A. Șaguna” amânat

Primind asigurări liniștitoare din partea guvernului în ceea ce privește situația bugetară a Bisericii noastre și a Slujitorilor ei, congresul extraordinar al Asociației clerului „Andrei Șaguna”, convocat pe ziua de 27 Ianuarie a. c., SE AMÂNĂ sine die.

Sibiu, 23 Ianuar 1931.

Biroul central al Asociației.

Aniversarea unirii țărilor române se serbează și în anul acesta, conform uzului, în fiecare școală secundară din țară. În ziua de 24 Ianuar tinerimea școlară și profesorii participă la serviciul divin, celebrat în catedralele sau bisericile din apropierea școlii din localitate. Programul serbărilor cuprinde vorbiri pentru școlari și coruri.

Stare jalnică

În urma suprimării prea multor burse acum la mijlocul anului școlar, s'a creiat o prea jalnică stare tinerilor cari primeau ajutor de stat ca să și desăvârșesc studiile.

Astfel, din Arad se anunță că neachitându-se nici până astăzi bursele pe trimestrul prim pentru studenții Academiei teologice, 60 de bursieri sânt expuși să ajungă pe drumuri. O parte din acești tineri, ca totuși să rămână la școală și să și urmeze studiile, se vad nevoiți a se adresa la cantina municipală a șomerilor din Arad. Eparhia e în imposibilitate de a face față lipselor, de oarece fondurile sale, imobilizate la banca Victoria, nu se pot ridica până la expirarea moratorului.

Salvarea nu poate să vie, decât de la revocarea ordinului care suprimă ajutoarele date acestor tineri, și ordonarea bursei pentru anul școlar început.

Convocare

Învățătorii români din județul Sibiu, precum și toți binevoitorii școlii, sunt rugați a lua parte la adunarea generală a secției județene, care se va ține în Sibiu, *Duminică la 1 Februar 1931 a. c.* în sala cea mare a Prefecturii județului Sibiu. Ordine de zi: *La ora 10 fără un sfert* plecare în corpore de la Școala primară Nr. 1 de băieți din Str. Avram Iancu, la catedrală unde se va oficia parastas pentru colegii decedați. După terminarea serviciului divin (ora 11) deschiderea adunării din partea președintelui I. Dragomir. Răspunsul autorităților. Conferința dlui prof. univ. Dr. Onisfor Ghibu, «Desvoltarea pedagogiei în România întregită de la 1919 până astăzi». — La ora 1 masă comună în saiele dela «Unicum» în onoarea colegilor trecuți la pensie. —

Ședința a doua la ora 3 d. a.: Comunicatul dlui Subinspector Mina Grădinar, despre «Cooperativele școlare». Atelierele școlare, comunicat de dl institutor Mărgineanu dela Ocna Sibiului. Comunicatul doamnei conducătoare dela Școala de copii mici Nr. 5 din Sibiu, despre «Ideile Montessori în școlile de copii mici». Comunicatul domnului director școlar Ioan Dobrotă din Sibiu despre «Grădinițele școlare». Închiderea adunării.

La ora 9 seara «Corul Asociației» va da un concert urmat de dans în Sala «Elite» din Str. Pintenului, Nr 26, în onoarea colegilor trecuți la pensie. I. DRAGOMIR, MIRON BIBU, președinte. secretar.

Arta noastră religioasă tradițională

de LAURENȚIU MOLDOVAN

În timpul din urmă se vede peste tot un larg interes ce se dă lucrărilor de artă națională în genere, — un adevărat curent, menit să ne fixeze și mai adânc în făgașul românismului, — dar în special lucrărilor de artă religioasă.

O deosebită râvnă, ce crește paralel cu atacurile ce credința noastră ortodoxă le primește din partea diferitelor secte, a ridicat o mulțime de biserici, mai ales la noi în Ardeal, unde lipsuri de tot felul și vrăjmașii seculare au împedecat până acum sufletul românesc de a se manifesta în deplinătatea avântului său.

Bisericuțele vechi de lemn, singurul loc de refugiu, unde credința și sentimentul național au găsit scăpare și prilej de înnoire, azi sânt înlocuite cu aite, arătoase, — ele vor fi chezașia solidarității noastre de credință.

Este aceasta o mare operă de remprospătare cu noi forțe, pornită

dintr'un sentiment colectiv de înaltare, dar lipsește totuși un gest de atenție, care oprește completa ei desăvârșire. Un fapt care vestește cu o umbră tristă ansamblul unei opere frumoase.

Dacă se face clădirea într'un stil frumos, nu tot așa se face și pictura.

La noi, în Ardeal, este dureros să vedem, dar s'a pierdut aproape complet tradiția de a se picta bisericile.

S'au început biserici poate prea mari pentru greutatea de azi, și credincioșii se bucură că le pot vedea sub acoperiș fără să se mai gândească la pictură. Partea tristă nu stă însă în acest fapt. Lature adevărat dureroasă este aceea pe care ne-o prezintă picturile ce totuși se fac, și care nici pe departe nu se apropie de ceea ce pretează a fi.

Eie ne dovedesc o depărtare enormă de tradiția în care s'a lucrat în trecut.

Pentru cei mulți s'a scris foarte puțin până acum în această privință, ear lucrările Comisiunii monumentelor istorice, care prezintă un îndemn

neasemnat ce ne mână spre vechile noastre lăcașuri de închinare, sânt prea puțin cunoscute de masă.

Toată lumea știe, că bisericile noastre se lucrează în stil bizantin; ce este acest stil însă, știu foarte puțini. De aici un întreg roi de pictori bizantini, o adevărată plagă pentru «bisericile noastre, oameni cari cutreeră țara, mândrind clădirile sfinte cu zugrăveala lor stângace, cu aspect realist, lipsită de ornament, cu motive de covor săsesc, cu scene și figuri în atitudini nepermise, — un conglomerat absurd.

Partea mai tristă e că la cele mai mari clădiri, arhitectura lor, adevărată podoabă și monument bizantin, cad jertfă unor astfel de inconștienți, profitori ai neștiinței.

Este cu atât mai dureros, când se constată că s'au făcut cu jertfe enorme și cheltuieli care ar fi putut realiza picturi adevărate, în stil, și nu ar mai prezenta în raport cu arhitectura lor acel contrast neplăcut și trist.

Nu vreau, în acest cadru restrâns, să fac dare de seamă asupra picturii

bisericilor din Ardeal, deși n'ar strica o severă critică, pentru a stăvilii abuzul.

Se impune, tuturor celor interesați, un moment de cugetare, înainte de a face un pas, a cărui urmă va rămânea posterității, fixat cu pecetea credinței.

Pentru aceasta vreau să stăruiesc, în câteva cuvinte, asupra picturii bizantine: ce este ea, care e roșul acestei picturi, cu un loc atât de însemnat în viața sufletească a poporului român.

Pictura bizantină datează din primele veacuri ale creștinismului, cunoscută la noi ca o artă naivă, după părerea unora, neîndestulătoare spre a servi necesităților sufletești și estetice ale timpului.

S'a creat o adevărată literatură, falsă, asupra naivității picturii bizantine, socotindu-se aceasta principalul ei element caracteristic. Această teorie este fundamental eronată, pictura bizantină este produsul unei concepții de adâncă gândire. Este la baza ei un substrat de analiză psihologică rară. Prin o îngrijită selecțiune a motivelor,

Patriarhia de Alexandria și Biserica Anglicană

Sanctitatea Sa, Meletie II, Patriarhul Alexandriei a înștiințat la Crăciun pe lordul Dr. Cosmo Lang, Arhiepiscop de Canterbury, că sfântul Sinod al Patriarhiei aderă la decizia din 28 Iulie 1922 a Patriarhiei ecumenice de Constantinopol în chestia recunoașterii validității hirotonei anglicane și a succesiunii apostolice a ierarhiei anglicane. Patriarhul Alexandriei își exprimă bucuria văzând înlăturându-se peretele despărțitor între cele două biserici și felicită pe Primatul anglican pentru inițiativa luată în chestia pașilor de apropiere și-i dorește să aibă fericirea de a îndruma la bun sfârșit unirea completă a celor două biserici istorice. Documentul istoric a făcut impresie bună în cercurile eclesiastice din Anglia.

Jertfa țării noastre. Un volum de curând apărut și scris de un ofițer din marele stat major francez, Lt. colonelul H. M., ocupându-se de războiul dela 1914—1918, consacră câteva pagini României: Se recunoaște uriașa jertfă a României în conflagrația generală.

Cităm cifrele exacte ale morților *prin armă de foc*, raportate la populație în timpul războiului. În ordine numerică sânt:

Franța 1.393.500, Anglia 869.046, Italia 394.114, *România 410.066*, Serbia 369.000, Statele Unite 114.000, Belgia 44.000, (lipsește Rusia care n'a făcut statistică).

Raportați la numărul locuitorilor, morții din război al statelor înțelegerii sânt în:

Franța	1 mort la	27 locuitori.
Anglia	1 " "	57 "
Italia	1 " "	78 "
<i>România</i>	1 " "	17 "
Sârbia	1 " "	32 "
St. Unite	1 " "	1000 "
Belgia	1 " "	150 "

— Proportional cu populația, *România a avut cel mai mare număr de morți în marele război.*

Știri din Orăștie

— Profesorul *Victor Iacob* dela liceul «Aurel Vlaicu» din Orăștie a scris un sistem filozofic original, intitulat: *Infinitismul sau teoria infinitului*, cartea I—IV.

Ceice se interesează de speculațiuni metafizice îl pot vedea în Biblioteca Academiei Române, secția manuscrise românești, Nr. 4950, 4977, 4978 și 4984.

Credem, că este de datoria celor competenți, să informeze în presă publicul asupra valorii acestei opere, la care autorul a muncit 20 ani, dată fiind raritatea apariției acestor fel de lucrări în țara noastră.

— *Dușmanii neamului.* Polițaiul *Aug. Cupșa*, a descoperit Duminecă, în 18 Ianuar, în casa unui țaran român de aici, o adunare clandestină de sectari, numiți «studenți în biblie», cari făceau propagandă sectară, împreună cu aderenți veniți din comunele Romos, Geoagiu, Folt ș. a.

Asupra lor s'au găsit cărți de propagandă, ungurești și românești, în care să face agitație contra organizării a statului și a bisericii.

Di polițai Cupșa a dresat actele cuvenite, le-a trimis forurilor în drept, iar pe agitatarii contravenienți i-a exoriat din oraș spre satele lor. Centrul acestei secte este Clujul.

— *Educație religioasă.* Dl *Aron Demian*, membru al adunării eparhiale din arhidieceză și directorul liceului din Orăștie, a intervenit la forurile bisericești și școlare ca, în scopul de a da elevilor ortodocși dela institutele de învățământ din Orăștie o mai bună creștere morală-religioasă, să se țină pentru aceștia un serviciu divin — liturgia — separat de ceilalți credincioși, fiind biserica neîncăpătoare, în fiecare Duminecă și sârbătoare, dela ora 9—10, prin catihetul V. Necșa. La finea serviciului se va ține de către profesori câte o cuvântare potrivită. Răspunsurile liturgice se dau de elevii și elevele școalelor, sub conducerea profesorului de muzică N. Prația, ear Apostolul, Credeul și Tatăl nostru îl citească elevii din clase superioare. Serviciului divin îi urmează sedința soc. «Sfântul Gheorghe», în edificiul liceului.

Dr. Eug. Munteanu.

Aceiași...

În Ungaria, redusă la margini mai firești, au rămas totuși multe sate românești, care își păstrează legea și limba.

Acum vine vestea dela Peșta, că guvernul unguresc, priceput cum e, a dat poruncă — par'car trăi tot înainte de război — ca biserica ortodoxă română, câtă mai este în Ungaria, împreună cu cea sârbească, să poarte numele de «biserica ortodoxă maghiară», ear predicile în aceste biserici să se rostescă în limba lui Arpad, deși credincioșii n'o cunosc și, ca orice lucru impus cu forța, n'o pot nici de cum iubi, iubind însă cu atât mai vârtos limba oprită, limba maternă.

Cei crescuți în «școala» lui Apponyi, nu vor înțelege în veci prostia ce o comit. Rămân aceeași: străini ai realităților.

Nici românilor uniți din Ungaria nu le merge mai bine. Ei au fost înglobați pur și simplu în biserica romano-catolică, *cu preoți romano-catolici*, cari slujesc latinește și ungurește.

Radio în serviciul propagandei antireligioase

La instalarea unei stațiuni de radio, se iau oarecare obligațiuni, menite să nu tulbure liniștea și ordinea locuitorilor unei țări.

Rușii însă (și, după exemplul lor, și ungurii dela Peșta) se cred privilegiați și nu țin seamă de obligațiile luate.

Astfel, în ziua de 7 Ianuar 1931 între ora 6 și 8, s'a putut auzi la radio discursuri violente împotriva religiei, rostite la o mulțime de stațiuni puternice din orașele Rusiei.

Dela Moscova, Petrograd, Kiev, Harcov, Nijninogorod ș. a. se auzeau urletele descreierilor furioși, între cari conducătorii besbojnicilor, Macarov, Procov ș. a. cuvântau, injurând religia și preoțimea, care mereu «înșală» pe țărani ruși.

Înainte cu câteva zile s'au ținut cuvântări vehemente și împotriva Angliei și Franței, apărându-se ideile comuniste; au protestat însă la Moscova miniștrii țărilor respective.

Dela stațiunea din Tiraspol se face propagandă antireligioasă și co-

munistă chiar în limba română, rostindu-se cuvântări incendiare, ca să fie auzite de poporul liniștit al Basarabiei, — care însă nu se lasă amenințat de nemernica propagandă.

Cu toate acestea, drept răspuns la stațiunea rusească din Tiraspol, ar fi nimerit să se instaleze o stațiune românească de radio la Chișinău.

La propagandă sălbatică să se răspundă prin contrapropagandă cuminte, — și palavragii ruși vor rămânea înfrânți.

INFORMAȚIUNI

Știri personale. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* dimpreună cu P. S. S. Lor Roman al Orăștiei, Nicolae al Clujului și Grigorie al Aradului în seara zilei de 21 Ianuar au plecat la București ca să ia contact cu Guvernul Țării, conform hotărârii Consistorului mitropolitan din 20 i. c. despre care raportăm în fruntea ziarului nostru.

Control școlar. Ministerul instrucțiunii a întreprins, prin inspectorii școlari, o anchetă în școalele secundare, spre a vedea în ce măsură a pătruns «anarhizarea» în școală. Ministerul va da, zilele acestea, un comunicat, arătând descoperirile făcute și măsurile disciplinare luate.

Burse. Comitetul central al Asociațiunii culturale «Astra» (Sibiu, str. Șaguna 6) publică concurs pentru șase burse, à 4000—1000 lei anual, pe anul școlar 1930/1931, pentru tineri români la diferite categorii de școale: universitate, școale secundare, normale, militare, industriale, de meserii, conservatorii ș. a. Cererile se înaintează comitetului central până la 15 Februar 1931.

Operă de asistență. Între instituțiile de asistență socială și de educație ale Societății ort. a femeilor române, sub președinția dnei Alexandrina Cantacuzino, sânt și Casa femeii (de pe splaiul Imprimeriei) și Școala de copii mici (în cartierul Fioresca din capitală). La Casa femeii e organizată o cantină pentru studenți, funcționari și șomeri. În cursul anului trecut s'au servit peste *treisute* demii

ea ne arată o profundă înțelegere a sufletului omenesc, o cunoaștere reală a pasiunilor și tendințelor individuale și o perfectă înțelegere, o conștiință sigură a chemării și a rostului pe care trebuia să-l aibe.

Pentru mai ușoară înțelegere a celor expuse, voi lua câteva din principalele elemente constitutive ale picturii bizantine spre a le privi în parte.

Observându-o sub aspectul liniei și al culorii, mai întâi ne ducem cu gândul în depărtatele timpuri, anterioare creștinismului, la popoarele păgâne, la calde, asirieni, babiloneni, puternici observatori ai naturii, dela cari se împrumută culoare, claritate și lumină.

Creștinii, în asociații noi, combină din aceste elemente spre a ne reda curățenia plină de o caldă blândețe și liniște spirituală.

În ce privește linia, desenul, mai ales cel ornamental — care este căutat chiar și în arta modernă spre a da formele expresiunii unor sentimente ce nu se pot exprima prin cuvinte, —

cât de clar ne exprimă bizantinii prin ornamentica lor, adâncimea și concentrarea în sine. Aceste desene abstracte ce par încălcite și greu de descurcat, sânt totuși atât de ordonate, simetrice, simple, dacă le urmărim mersul tijei, încât nimic nu poate mai clar decât ele să ne oglindească coordonarea gândirii pentru o exteriorizare în forme simple, caracteristica gânditorilor clasici.

Arabescurile frumoase, imprumutate de bizantini, ne duc cu gândul la popoarele orientului până la vechii inzi cari au dat atât de multă atenție celor sufletești, trăind o viață spirituală intensă, în puternic contrast cu principiile pozitivistice pe care se bazează cultura noastră materialistă de azi. Nota spirituală se accentuează până în cele mai mici detalii. Ea ne caracterizează splendid tendința de purificare și înălțare în planurile supra-terestre.

Cel mai sublim principiu ce se desprinde din întregul ansamblu constructiv al picturii bizantine, este al dematerializării complete. Urmăriind

această idee, bizantinii se dovedesc mari cunoscători de suflete.

Două noțiuni se unesc puternic pentru a concretiza spiritualitatea ce transformă pe privitor dematerializându-l: aceea de abstract și rigiditatea ascetică. Se vede atâta preocupare în această direcție, încât forma din natură rămâne doar ca un simbol simplificându-se prin stilizare, rămânând figura înaltă, dreaptă, rigidă, slabă și subțire, de-o subțilitate fineț, plină de calm.

Aceeași linie simplă în compoziție, orizontalitatea — expresiunea unei liniști infinite — se acordă extraordinar de impresionant cu rigiditatea liniilor perpendiculare ale figurilor, drepte și simetric aranjate. Ear în mișcările personajilor, numai blândețe, nimic violent, chiar atunci când scena este puternic dramatică: din întregul ei transpiră un suflu cald de respect și religiozitate.

Aceeași preocupare se vede și în culoare. Planuri de culori dulci, calde, într-o împrejmuire închisă, în combinații de roș, teros, galben, verde,

cu fonduri de aur, îți vorbesc mereu de repaos sufleteș, de liniște, nimic din violența picturii profane.

Ear ascetismul, redat prin culorile fețelor pământii, ne vorbește de înfrânarea până la abnegația totală a ceea ce este plăcere lumească.

Cu toată rigiditatea ei, pictura bizantină place. Place pentru blândețe și liniștea ce-ți inspiră. În acest fapt constă valoarea ei. Este ocolit cu grijă tot ce ar trezi în privitor gânduri străine de religiozitate, încât uimește pe cercetător. Plăcerea ce atrage pe privitor, este de natură pur spirituală, nimic din principiul plăcerii senzuale, acest principiu fiind cu desăvârșire exclus. Cât de adâncă înțelegere a fenomenelor sufletești și ce frumoasă selecțiune!

Privind pictura bizantină sub acest aspect, constatăm la baza ei existența unei filozofii creștine pline de înțeles adânc. Cum se mai poate spune, că la baza ei stă naivitatea? Ea este simbolistă, plină de infinit misticism.

Nu toată lumea a înțeles însă

messe, dintre care: 4600 gratuit, 2600 șomerilor cu 12 lei masa, 5600 săracilor cu 7 lei, 125 mii studenților cu 25 lei masa ș. a. Personalul e condus de studenți, cari în schimbul mesei gratuite fac servicii de administrație și supraveghere. — În școala de copii mici, părinții mai cu stare plătesc 60 lei lunar; cei mai mulți copii (28 din 40) sânt fără plată. Școala suferă lipsuri, pe urma suprimării subvenției de 400.000 lei din partea ministerului muncii.

Profanatorii mormântului ferici- tului Episcop Nicolae Popea, cum se anunță dela Caransebes, au fost descoperiți: sânt David Brânzei și Dimitrie Boșneag, ambii din acel oraș. Criminalii își recunosc fapta și își așteaptă meritata pedeapsă.

Clasa a patra. Se vestește, că direcția generală a c. f. r. studiază un proiect pentru înființarea vagoanelor de clasa a patra la toate trenurile personale. Se intenționează, afară de aceasta, reducerea taxelor, la transportul călătorilor și mărfurilor, cu 15—20 la sută. Ar fi vremea.

ȘTIRI LOCALE

Adunarea generală a comitetului școlar al școlii normale A. Șaguna din Sibiu, se convoacă pe ziua de 1 Februar 1931, ora 11 a. m., în localul școlii. Pentru cazul că nu se va întruni majoritatea membrilor, adunarea se va ține în ziua de 8 Februar 1931, ora 11 a. m. La ordinea de zi: contul de gestiune pe exercițiul 1930 și bugetul pe 1931.

Conferență. Societatea electrică transilvăneană pe acțiuni Seta și Uzina electrică s. p. a. Sibiu a organizat în 20 Ianuar 1931 la ora 11 a. m. la Sibiu în sala «Thalia», o conferență publică cu demonstrațiuni cinematografice despre tema actuală «*Electricitate și agricultură*» pentru agricultorii și proprietarii de grădini, pentru preoții și învățătorii din orașele și din comunele rurale. Explicațiunile s'au dat în limba română și germană.

Dela chestura poliției municipiului Sibiu. Încărcarea automobilelor cu mărfuri se poate efectua numai până în dreptul pereților caroseriei, ear pe lateralele autocamionului nu se pot agăta lațuri sau scânduri necesare la construirea gheretelor. Prin astfel de încărcare se mărește lățimea vehico-

lului, împiedecându-se circulația și periclitându-se chiar în timpul nopții. Contravenienții vor fi dați judecății.

CARTI ȘI REVISTE

Păcatele Ardealului față de sufletul Vechiului regat, de Ion Rusu Abrudeanu, «Cartea Românească», București. Un volum de 600 pagini, cu fapte, documente și facsimile. Prețul 300 lei. — Vom revei.

Păstorul sufleteșc

Evangelia Răstignitului Hristos răsuna nu numai în lăncile și munții Palestinei, ci cu puterea-i dumnezească cucerea și orașele mari din Asia Mică.

Aerul balsamat al Orientului purta apa vieții și mai departe, până în leagănul artelor, în țara Achivilor, când Iudeea dăduse înfuriată împotriva lui Isus.

Partătorii de grijă al poporului, în calea apostolească nu se coșetau la pericole. Au cutreerat continentele lumii cunoscute atunci, binevestind prețutindeni învățăturile divine ale Nazarineanului Isus.

Provedința a binecuvântat omenirea cu Apostoli, ca Sfântul Pavel, mareș erou al creștinismului.

Până ce între păgânii din depărtări se clădea biserica pe piatra credinței: Iudeea presera neghină în sămânța curată. Învățăceul, înspălmântați n'aveau energia cerută de-a lupta contra Iidovilor, cari falsificau minunile Învățătorului.

Pavel grăbește deci la Ierusalim, să abată curentul afurisit.

În imaginația lui apar umbrele profetilor, pe cari poporul îl iubea și îl prigonea de moarte. Vede agonia primului martir, Ștefan, în ploaia petrilor. Aude par'că vuetul care va răpi pe Israil în mare de sânge. Rămâne, totuși, neclintit în vocațiunea sa. Nu-l impresionează nici vocea implorătoare a moșnegilor Efeseni, ci își mărturisește convingerea prin cuvintele credinței:

«*Și, acum eată, eu legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie în el; fără numai că Duhul cel Sfânt prin cetăți mărturisește zicând, că legături și necazuri pe mine mă așteaptă. Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alegerea mea cu bucurie, și slujba care am luat dela Domnul Isus, a mărturisii Evangheliei Darului lui Dumnezeu» (Fapt. 19, 22—24).*

Această declarație ilustrează pe Apostolul neamurilor, ca pe un tip al păstorului sufleteșc.

«Legături și necazuri pe mine mă așteaptă. Ci nici de una nu bag seamă». — exprimă curajul sfânt, de care a fost cuprins Sfântul Apostol Pavel.

Eată omul, înzestrat cu credință puternică și cu hotărâre rezolută, pe care nimic n'o poate doborâ!

Cu acest curaj trebuie să între în viață acela, care din îndurarea lui Dumnezeu dorește să fie demn urmaș al Apostolilor.

Celce vestește în prezent cuvântul viu, are de luptat cu multe greutăți, cu mari piedeci, în schimbare de împrejurări. Societatea de azi e ca râul turburat, purtând la suprafață nămolul.

Val de acela, care nu cunoaște ca păstor turma sa. —

Nu există om, căruia să nu-i fie scumpă viața, ori-ât de vițrege i-ar fi împrejurările. Cerșetorul în zdrențe, bogatul în mătăsurii, stăpânul cu autoritatea sa, servitorul cu umilirea sa... toți iubesc viața:

— «*Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alegerea mea cu bucurie și slujba care am luat dela Domnul Isus, a mărturisii Evangheliei Darului lui Dumnezeu».*

Viața pământească nu mai poate avea preț pentru mine, nici înțeles, dacă m'as lepăda volnic de acel Hristos, pe care îl cunosc din Evanghelia Lui. Pentru Isus și în numele Răscumpărătorului, care a ridicat păca-

tele noastre cu trupul Său pe cruce, puțin e să îndurăm închisoare, bente, ba orice jertfă.

Plutește la îndălmii ameliitoare, cu credința lui puternică, Sfântul Pavel.

Martirii creștinismului din primele veacuri, au răbdut resignați cele mai cumolite persecuții, dar focal și fierul nu i-au înfrânt, promisiunile n'au slăbit tăria credinței lor. Din carne și sânge erau construiți, și ei. Vor fi avut defecte, — dar au înbit mai pe sus de oricine pe Hristos și biserica și evanghelia Lui

Acel preot deci care stă resistent pe culmea vocațiunii sale, va îndura nealunsuri, va răbda prigoniri, dar sentimentele nobile nu-i vor amorți; sufletul nu i se va frânge, ci va purta cu tărie jugul păstoresc. Va pricepe satisfăcut, că preoția nu-i demnitate în senz vulgar, ci este mai vârtos serviciu în cel mai nobil înțeles al cuvântului.

Să se înalțe deci la acel grad al vocațiunii sale, unde este chemat încredințându-l-se Evangheliei!

Să fie lucrător smerit în via Domnului, și nu într'atât pen'ru sine, cât mai ales pentru dreptcredincioși să culeagă și să împartă miera vieții.

Ca stălp al bisericii să distribue leacurile cerești, să vestească cuvântul corector în viforul lăpizelor. Căci, de-ar fi oricât de blând, cum-pătat, indulgent și muncitor, dar dacă n'ar cunoaște situația din prezent și n'ar învăța de pe amvon și n'ar îndrepta la mărturisire: nu și-ar îndeplini chemarea complot.

Serv perfid ar fi acela, care ar cădută întoi profit material sau alt interes personal.

E adevărat, că lupta pentru existență îl pune la o grea probă; dar năcicând să nu decadă într'atât, să facă târg cu harul și darul divin. Să-și caute remunerație pentru ostenele în conștiința sa ageră: la altarul Domnului, în limanul mângâierii și întăririi, la mama așezămintelor noastre religioase-culturale, în sfânta biserică, unde să înalțe prinosul inimii sale, rugăciunile pentru toți și pentru toate. Ear Atotputernicul Dumnezeu va primi ca mărturisire cuvintele lui isvorite din convingerea celui ce cunoaște calea de urmat.

La dânsul, la părintele sufleteșc, să alerge cu încredere săracul și bogatul, văduva și orfanii nealuturafi, cel flămânzi și gol, mahnit și păcătoși!

El să binecuvinteze prin darul ce i s'a încredințat: nașterea, nunta, vatra, și sicriul morții.

La el și prin el să ceară iertare la mărturisire, visând cerul.

Să fie deci adevărat părinte sufleteșc al fiilor săi enoriași. Să ducă untdelemn celui rănit, binecuvântare copiilor, mângâiere bolnavilor, bucurie casei, duh de întărire lucrătorilor, apă vie celor însetați, pernă de odihnă celor trudiți, și pe Dumnezeu celui ce moare.

Nici vântul, nici arșița, nici ploaia, nici zăpada, să nu-l reție în cale. Ear pe celce l-ar ofența, n'are să-l persecute, ci caute să-l cucerească fără sabie.

Astfel procedând, îl va ajuta Domnul în toate și totdeauna.

Pr. Dr. T. P.

sub adevăratul său aspect pictura bizantină, greșală care dăinuște și azi, datorită căreia se face o confuzie permanentă între operele de artă adevărat religioasă și lucrările de artă profană cu subiect religios, care nu au nici o însemnătate din punct de vedere religios spiritual, ele având la bază principiul plăcerii senzuale.

Pentru aceasta s'a pus întrebarea: Ce fel de sentiment are credinciosul în fața unei icoane în care punctul de atracție îl face moliciunea cărnii, culoarea roză a pielii, împreunat cu stridentul culorilor frivole ale hainelor?

Acest realism sensual îl vedem aproape în toate picturile bisericesti care se fac acum pe la noi. Nu este de mirare, când le face acelaș zugrav care lucrează la bisericile altor confesiuni, de altă naționalitate, și care idee nu are de însemnătatea picturii noastre și rostul ei moralizator.

Nepriceperea zugravului, împreunată cu aceea a publicului, cu înțetul au făcut să se piardă tradiția și să ia, la noi, un avânt tot mai mare o pictură ce nu are rost, ea fiind pe

deoparte produsul nepriceperii, ear de alta, a lipsurilor de tot felul, ce poporul nostru din Ardeal le-a avut de îndurat în trecut.

Existența acestei picturi o mai motivează și alte stări de lucruri. Umilitate bisericuțe de lemn, ridicate cu multă trudă și lipsuri în vremuri de restriște, au fost zugrăvite de zugravi slabi. Azi e natural ca asemenea picturi să însufle groază privitorului mai pretențios. Nu însă stilul este de vină, ci zugravul, căci avem și noi totuși lucrări bizantine de toată frumusețea. (Amintesc în paranteză o Bunăvestire ce se află pe Ușile împărătești ale bisericii de lemn din Cerghidul mare; asupra bisericilor de lemn voi reveni).

Spiritul, mai pretențios de azi, a crezut că află o nouă orientare, în pictura profană cu subiect religios, care își datoresc existența marilor plastici din apus. Ei au pictat subiecte religioase fără să țină cont de rostul adevărat al picturii religioase.

Dealtfel această pictură realistă a căutat să se impună chiar și în ve-

chiul regal, leagănul artei bizantine românești, prin pictorul Tătărescu, care a fost o adevărată plagă pentru bisericile românești, acoperind fresce de însemnătate cu pictura sa în puternice efecte de mătase ce da imbrăcăminte sfinților.

Acolo însă acest curent este azi dispărut. Doar la noi mai dăinuște această pictură, ici colo având caractere de bizantină rusească.

Datori sântem să dăm toată atenția picturii adevărate bizantine, având ea rol covârșitor atât din punct de vedere pur spiritual și estetic, cât și din punct de vedere național; căci în această pictură aflăm toate elementele artei noastre casnice, care se resimte puternic de influența artei religioase.

Aceasta i-a dat o notă caracteristică, unică în felul ei și deosebită, încât a atras cercetători străini.

Ea ne prezintă o bogăție, de care este o greșală și mare păcat să ne depărtăm.

„POPORUL“ Institut de credit și casă de schimb, societate pe acții, SĂLIȘTE

Convocare

P. T. Domnii acționari ai institutului de credit și casă de schimb „POPORUL“, societate pe acții, se convoacă la

a XXIII-a adunare generală ordinară

care se va ține **Sâmbătă, în 14 Februarie 1931, la orele 3 p. m.**, în sala școlii primare din loc, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea adunării, constatarea acționarilor prezenți și a voturilor.
2. Raportul Consiliului de Administrație.
3. Prezentarea Bilanțului pe 1930, raportul Consiliului de Cenzori și descărcarea Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori de gestiunea anului 1930.
4. Împărțirea profitului net și a cotei de binefaceri.
5. Fixarea jetoanelor.
6. Alegerea a 3 membri pe 5 ani în Consiliul de Administrație.
7. Eventuale propuneri.

Domnii acționari cari doresc a lua parte la această adunare cu vot decisiv, au să depună acțiunile, titlurile provizorii sau reversele, precum și eventualele documente de plenipotență la casa institutului sau la următoarele institute încredințate de Consiliul de Administrație: „Poporul“, filiala, Câmpia-Turzii, Banca „Vâlcea“, R. Vâlcea, Banca „Albina“, Sibiu, „Banca Centrală“, Sibiu și Banca „Oașia“, Sibiu (§ 17 din statute).

Pentru cazul că numărul acționarilor nu ar fi suficient pentru aduceri de concluze valide, prin aceasta se convoacă o altă Adunare generală pe ziua de 28 Februarie 1931 în același loc, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce concluze valide, fără considerare la numărul acționarilor, al acțiilor reprezentate și al voturilor.

Săliște, la 15 Ianuarie 1931.

Consiliul de Administrație.

Activ

Casa în număr	817.951	—
Monete	387.736	—
Disponibil la Bănci	2.360.509	3.566.196
Efecte	—	1
Acțiuni diverse	—	45.200
Imprumuturi pe cambii	8.980.238	—
Scont ipotecar	1.682.767	—
Imprumuturi pe ipotecă	4.021.776	—
Imprumuturi pe obligațiuni	1.841.643	—
Conturi Curente	12.476.322	—
Creanțe în urmărire	6	29.002.752
Imobile:		
Casa centralei	1	—
Casa filialei	400.000	400.001
Mobilier	—	1
Efecte spre încasare	—	430.458
Diverse conturi debitoare	—	82.154
		33.526.763

Bilanț la 31 Decembrie 1930.

Pasiv

Capital social	—	5.000.000
Fond de rezervă	1.500.465	—
Fond de binefaceri	7.925	—
Rez. pentru creanțe dubioase	870.000	2.378.390
Fond de pensuni	—	436.156
Depozite spre fructificare	—	19.457.277
Reescont la Banca Națională	—	3.500.000
Dividende neridicate	—	14.332
Diverse conturi creditoare	—	361.339
Interese tranzitorii pe 1931	—	851.069
Deponenți de efecte spre încasare	—	430.458
Profit net	—	1.097.692
		33.526.763

Debit

Dobânzi la Depuneri	2.001.627	—
Dobânzi la Reescont	291.291	—
Salarii	466.480	—
Cheltuieli generale	100.325	—
Impozite	434.589	—
Profit net	1.097.692	—
	4.392.004	—

Profit și Pierdere

Credit

Interese după disponibil la bănci	92.456	—
Venite dela acții	4.105	96.561
Dobânzi & comisioane	—	4.295.443
		4.392.004

Săliște, la 31 Decembrie 1930.

(ss) N. Hociotă contabil autorizat

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

(ss) Dr. M. Lupaș, preș. (ss) Dr. N. Petra (ss) Ilie Mărtin (ss) Dr. Ioan Cupu (ss) I. Hărța (ss) I. Manasiu
(ss) C. Jintea (ss) Oprea Borcea (ss) Ioan Pavel (ss) N. Dădărlat (ss) Onisifor Răuciu

Subsemnatul Consiliu de Cenzori, am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare ale institutului.

Săliște, la 15 Ianuarie 1931.

(2) 1-1

CONSILIUL DE CENZORI:

(ss) Elie Petrușiu, președinte (ss) Ioan Dădărlat fo. (ss) A. Tâmpăniaru (ss) Nicolae Boroia (ss) Dădărlat

Nr. 67/931

(5) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Cincșor din protopopiatul Făgăraș, se publică de nou concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială de 11 jug. cat. și un jugăr de cl. I dela expropiere.
2. Lemne de foc dela comuna politică.
3. Un jug. de pământ loc de pășunat în compozesorat. pentru 3 vite și loc de 2 vite dela comuna politică.
4. Leafa dela stat.
5. Casa parohială cu supraedificătele necesare.

Concurenții se vor conforma normelor din vigoare, se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Făgăraș, în 9 Ianuar 1931.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Borzea,
protopop.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se afla de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament“

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică „Andreiană“, din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din Exegetică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul anui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Nr. 1137/930

(6) 1-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Voivodenii mari, protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B., congrua dela stat și două jugăre pământ arab.

Concurenții au a-și înainta cererile conform normelor în vigoare în termenul dat, sub semnătura oficiu protopopesc și cu opt zile înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică — spre a cânta, a cunosca sau a celebra.

Făgăraș, la 15 Ian. 1931.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu oficiul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

Istoria Desrobirii Religioase a Românilor din Ardeal

în secolul XVIII

de

SILVIU DRĂGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20.

Volumul I costă Lei 200

Reverenzi preotesti

După ultimele cerințe
Se execută în termenul cel mai scurt posibil pe lângă preț convenabil la

Croitoria (1) 1-7

Dumitru Dusleag

Sibiu, Târgul Peștelui Nr. 12
în depozit: Ștose și brăne în permanență

Nr. 778/1930

(3) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Dupăplătră Sat din protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele sunt următoarele:

1. Salarul dela Stat, Conform coalei B.
 2. Stolele obișnuite.
- Concurenții își vor înainta cererile de concurs sub semnătura Oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 20 Decembrie 1930.

Oficiul protopopesc ort.-rom. al Zarandului, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Antoni Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

A APĂRUT:

Scrisori către Simforoză în pământul făgăduinții

de

Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese poștale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANILOAE
profesor la Academia teologică „Andreiană“

Prețul Lei 400.—, plus spese poștale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.